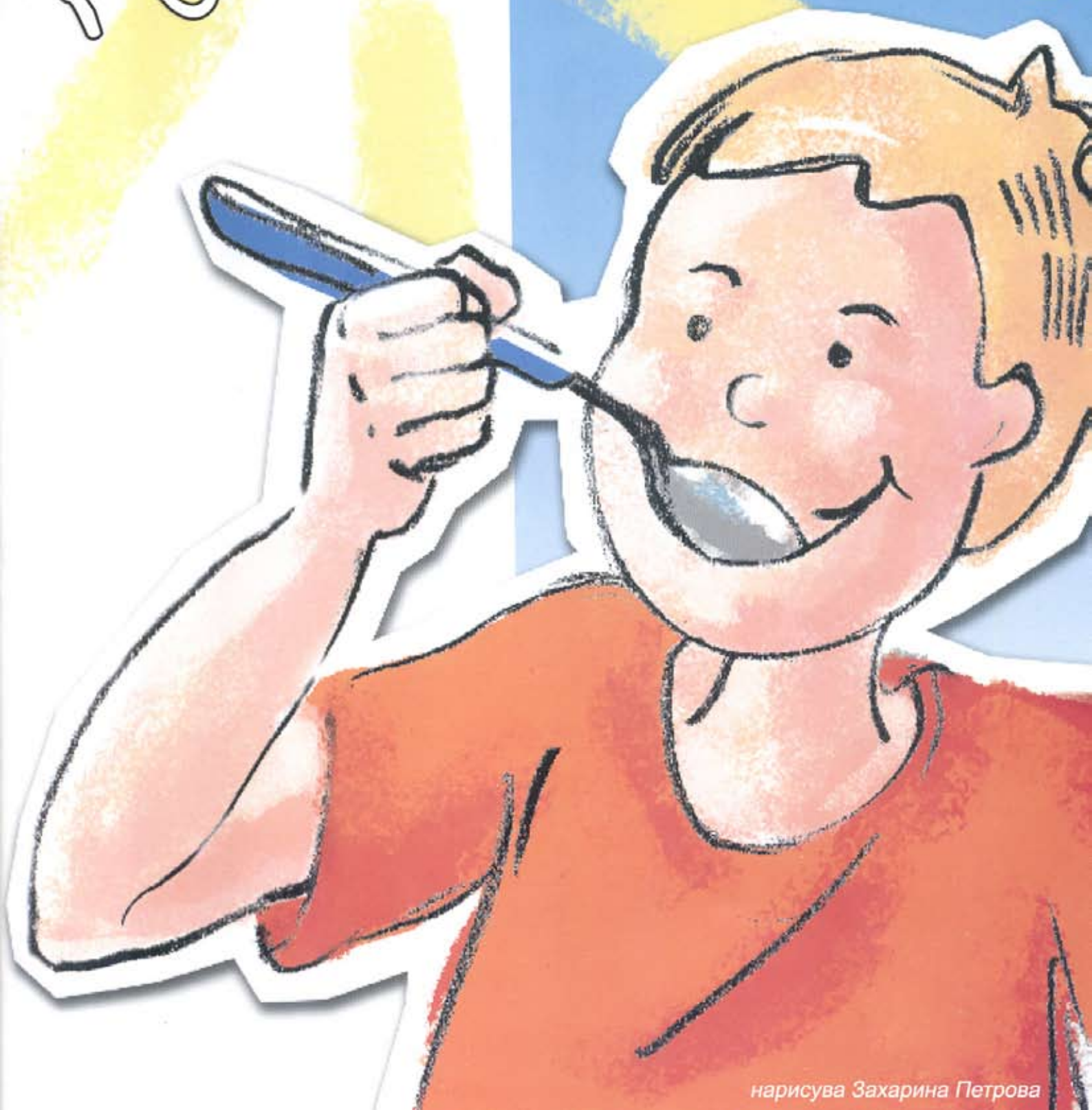

Вергиния
Генова

Аз ~ месеци и кѐ

нарисува Захарина Петрова

Това е откъс от книгата.

Цялата книга може да намерите в Библио.бг

www.biblio.bg

Вергиния Генова

Здравствуй, лето!

иллюстрации

Захарина Петрова

Март

Ноември

Април

Декември

Октомври

Февруари

Септември

Януари

31	3	10	17	24
	4	11	18	25
	5	12	19	26
	6	13	20	27
1	7	14	21	28
2	8	15	22	29
	9	16	23	30

39/44	40	41	42	43
-------	----	----	----	----

48

35

36

37

2
3
4
5
6

44

5

6

7

8

9

31

1

7

14

21

28

3

4

8

15

22

30

31

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

- Месеци дванайсет има! — каза мъдро баба Мина.
- Как ги бабо преброи, и по равно раздели?

- Ех, момчето ми преди много, много времена, мъдри старци са решили, времената подредили.

Те са гледали звездите, вслушвали се във реките, във житата по полята и във хода на Луната.

- Бабо, бабо, я кажи, отначало разкажи, как зрънцето във земята, знае също времената?

- Я подай ми от долапа
тенджерата и капака.
Извади ми и рендето.
Ето там, от чекмеджето.

Щом помощник вече имам,
лесно времето ще мине.
Докато се разговорим,
бързо обеда ще сложим.

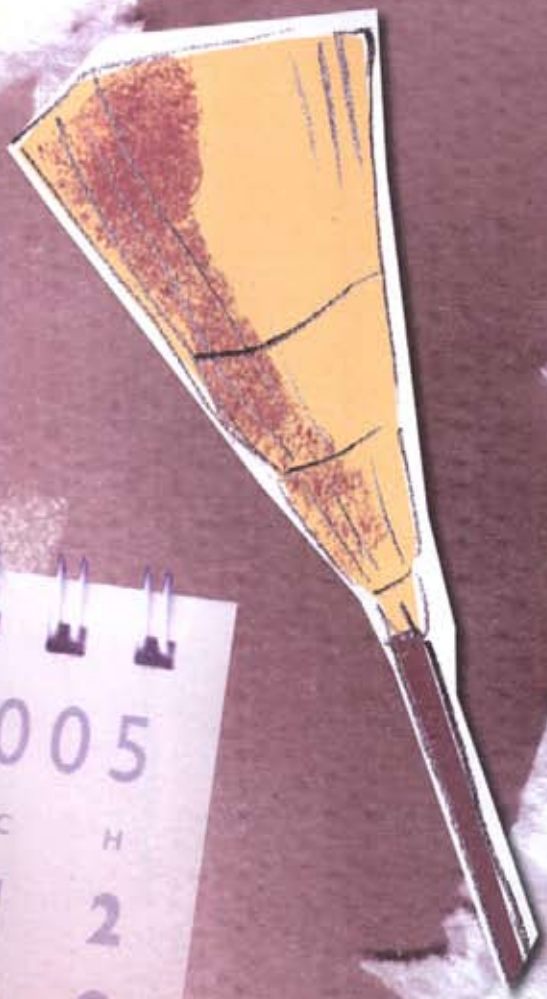
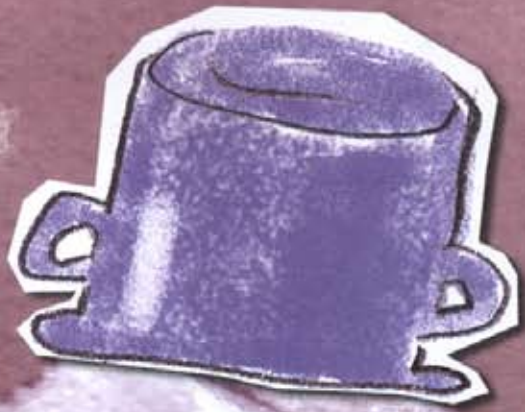
- Бабо, права си, така е.
Увлекателно разказваш.
Вярно ли цъфти януари
дренчето за сурвакари?

Януари

п в с ч
Януари целият е в сняг,
нахлупил пухкав бял калпак.
Засукал заскрежен мустак,
вози се в еленски впряг.

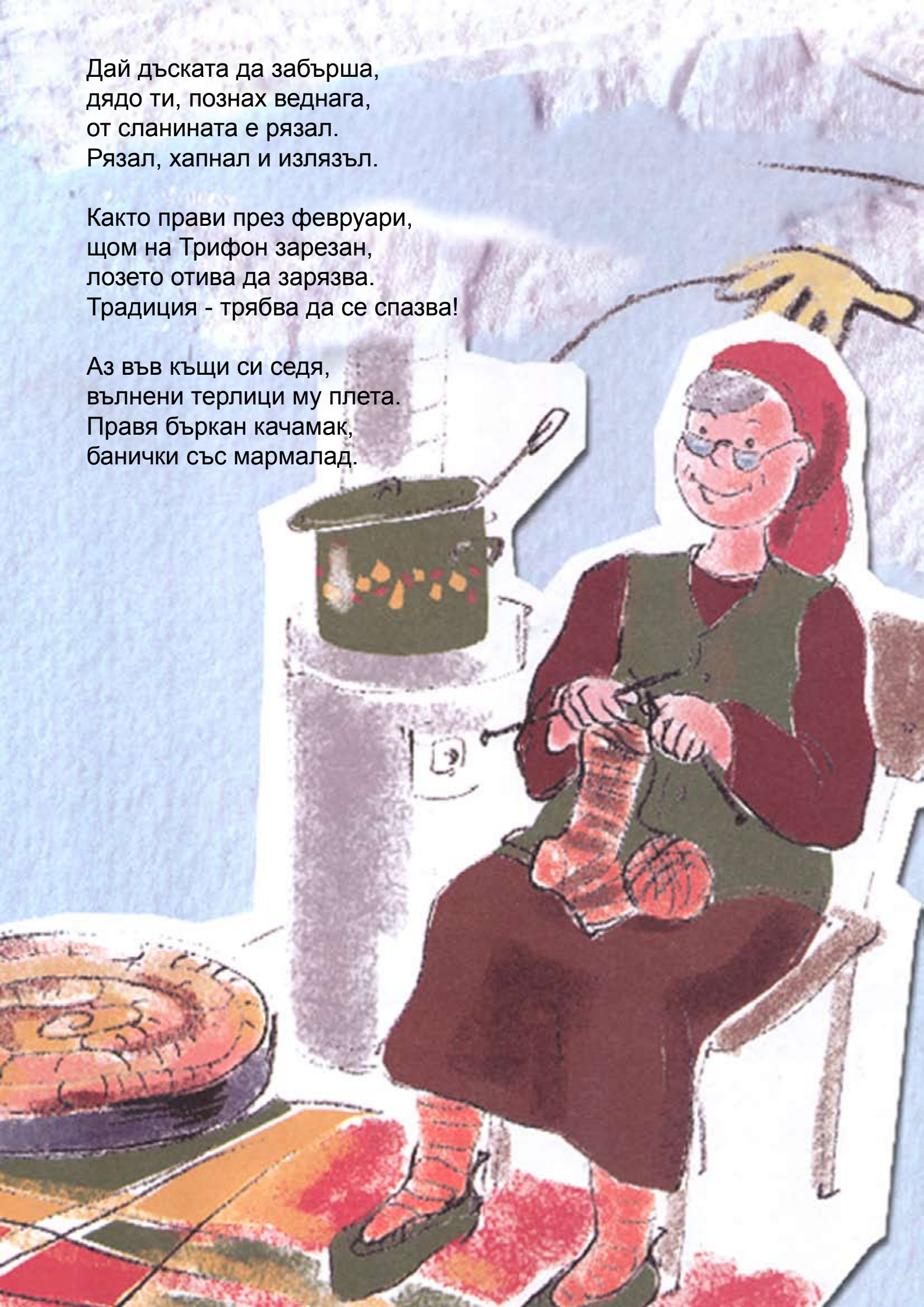
Пускаме се смело от върха,
пъртина правим до дома.
Човек изваяхме с метла,
но гледам, няма му нос.

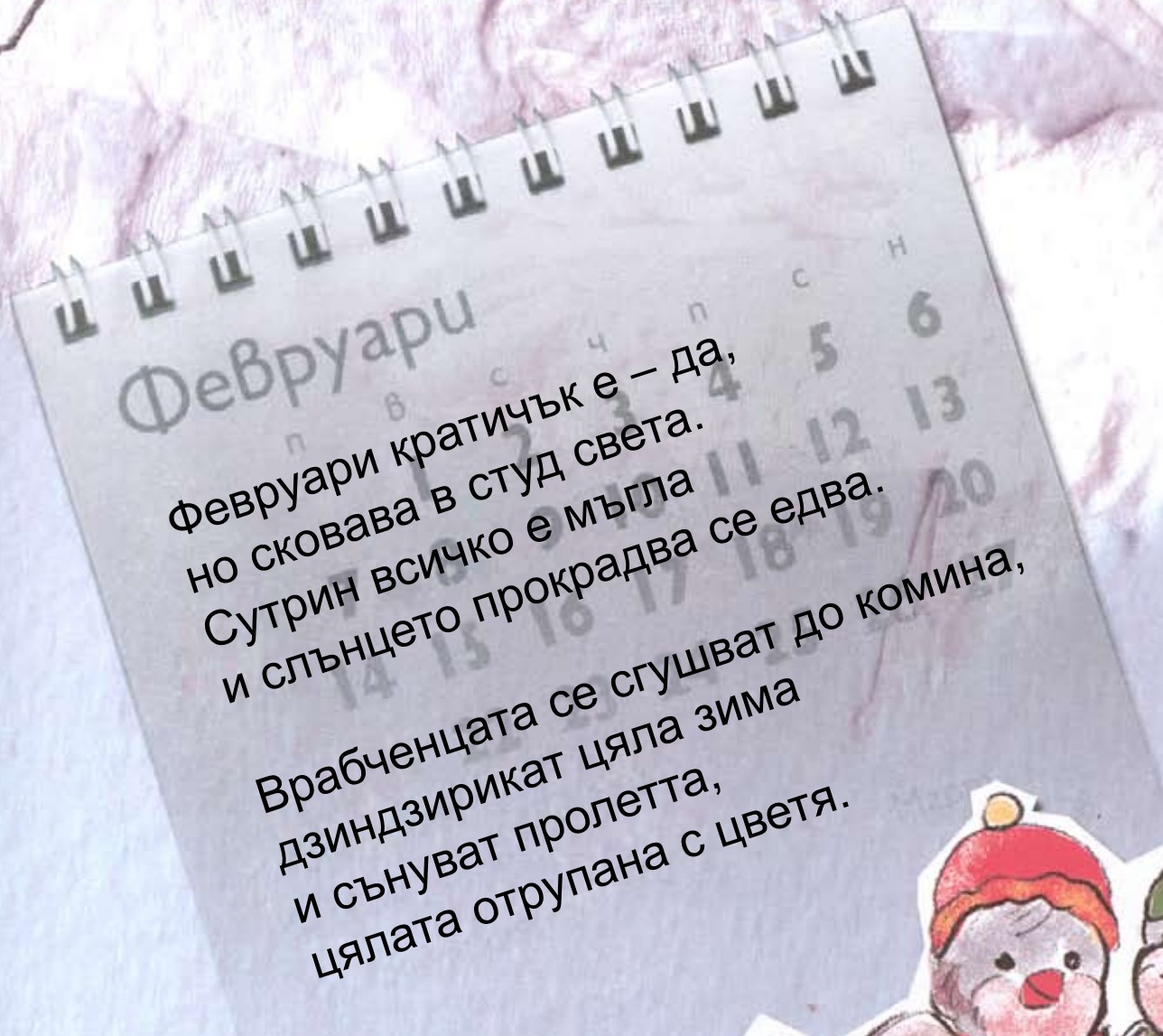

Дай дъската да забърша,
дядо ти, познах веднага,
от сланината е рязал.
Рязал, хапнал и излязъл.

Както прави през февруари,
щом на Трифон зарезан,
лозето отива да зарязва.
Традиция - трябва да се спазва!

Аз във къщи си седя,
вълнени терлици му плета.
Правя бъркан качамак,
банички със мармалад.

Февруари

Февруари кратичък е – да,
но сковава в студ света.
Сутрин всичко е мъгла
и слънцето прокрадва се едва.

Врабченцата се сгушват до комина,
дзиндзирикат цяла зима
и сънуват пролетта,
цялата отрупана с цветя.

- Лук ще трябва да нарежа,
е недей се ти мръщи,
малко може да люти,
но полезен е, нали?

Вкъщи във студа стоиш,
слънчевите дни броиш,
бузките ти стават бледи.
Я, и чесънче да взема.

Баба Марта щом реши
и метлата развърти,
облаците разпилява.
Слънце пролетно изгрява.

**Библио.бг - платформа за електронни книги и
списания**

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

